Dinsdag, 7 Juli 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3644

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1558.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 10—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad. Telef. 38

Amerikaanse vlootoverwinning bij de Aleoeten.

In China vernietigen de U. S. A.-vliegers 25 Jap-toestellen.

Tsjang Kai Sjek: „Japan kan niet meer uit het moeras".

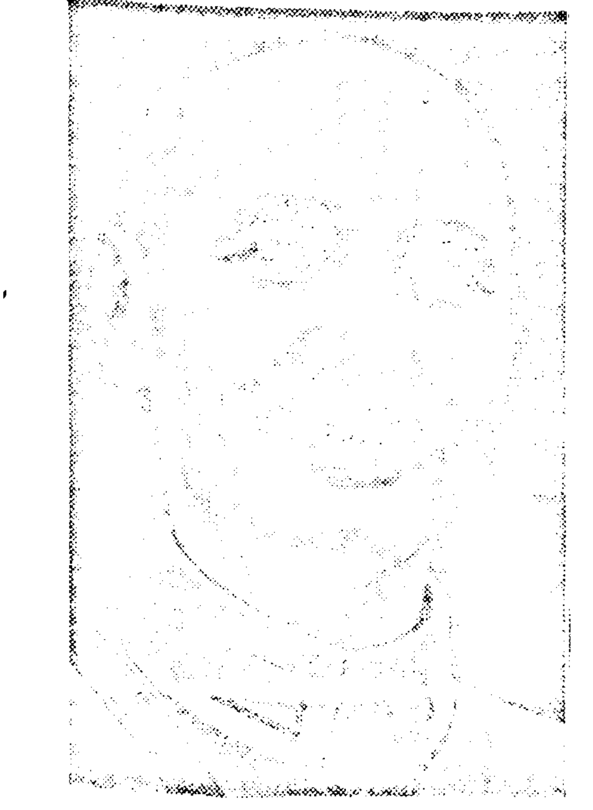
Voronesj aan Don genomen, zegt Berlijn.

Inboorlingen van Nieuw Zeeland de helden van Egypte.

TSJANG KAI SJEK SPREEKT.

William McGaffin seint uit Tsjungking:

China's onverslagen vierhonderd millioen stortten zich met toenemend vertrouwen in hun zesde oorlogsjaar, aangespoord door Tsjang Kai Sjeks verklaring, dat de Verenigde Staten, „met hun eersten en meest dreigenden

vijand — Japan — zullen afrekenen en hun uiterst belangrijke plicht in de Stille Oceaan beginnen te vervullen".

Hij zeide in een radiorede, tot zijn volk: „Tegen het eind van deze winter zal Japans kracht nog slechts één-tiende zijn van die van de Geallieerden ...Japan stort zich dieper en dieper in het moeras. Het kan zich thans niet meer herstellen... In de naaste toekomst zal de instorting van den vijand zich doen blijken."

De kanonnen van het Chinese boerenleger spreken op vele fronten en de Noordamerikaanse vliegers zijn in de luchten in de eerste grote uitdaging voor de Japanse vliegers, terwijl de Generalissimo de jaardag herdenkt van wat de Japanners noemen het „Chinese incident".

Tsjang zeide, dat de vijf jaren van harde weerstand aan Japan een onvergelijkelijk feit vormen in de annalen van de oorlogvoering, „een feit niet alleen omdat het de langste oorlog is van de laatste honderd jaar, doch ook als een voorbeeld van een zwak land, dat zich tegen een sterk land verzet. Doch China staat niet meer alleen en onze huidige positie maakt onze verantwoordelijkheid groter. China is belast met de taak om te opereren als de hoofdstrijdmacht op het Aziatische vasteland. Die taak is ons opgelegd met dezelfde drang als de taak van Amerika om af te rekenen met zijn eersten en meest dreigenden vijand: Japan."

Hij waarschuwde het Chinese volk te waken tegen „oppervlakkige speculaties", dat China's Geallieerden Japan maar zijn eigen weg tijdelijk laten gaan, gezien de bezorgdheid met de as in Europa. Hij zeide: „De slag, welke Japan heeft gehad bij Midway in de Koraalzee en bij Dutch Harbor merkt het begin van de ondergang van zijn gevechtskracht".

Tsjang zeide, „Hier is een enkel feit, dat Japans zwakte voldoende zal tonen.

Het gehele tonnage van zijn marine- en koopvaardijschepen bedraagt nauwelijks meer dan 5 millioen. Het zal onmogelijk zijn om met zo weinig schepen de grote fronten te behouden waarover het zijn strijdkrachten heeft verspreid.

Intussen nemen de land-, zee- en luchtstrijdkrachten van de Verenigde Landen dagelijks toe en overtreffen zij reeds die van het asblok. De uiteindelijke nederlaag van Japan zal op zee beginnen en op het land eindigen. Zijn plunderingen in de Zuidzeeën zullen blijken een voorspel te zijn van zijn ramp."

Men ontkent hier niet, dat China's situatie ernstig is — het ernstigste sedert die bezwalkte nacht 5 jaar geleden toen het incident bij de Marco Polo brug buiten Peiping de oorlog in China deed ontvlammen. Doch Tsjang zond heden een verjaardagsboodschap aan Generaal George Marshall, Stafhoofd van de Verenigde Staten, zeggende: „Wij zijn vol vertrouwen, dat onder Amerikaanse leiding, na een noodzakelijke spoedige vereffening van de situatie van de Stille Oceaan, wij de oorlog snel zullen winnen." In een andere boodschap aan den Secretaris van Oorlog Stimson zeide hij: „Amerika's vlootcampagne tegen Japan en China's campagne op het and zullen ongetwijfeld blijken de beslissende factoren te zijn in het vaststellen van de toekomst der wereld" (Tsjungking, (AP) 7.7).

AANVALLEN VAN DE U.S.A.-LUCHTMACHT IN CHINA.

Amerikaanse bommenwerpers vernielden meer dan 25 Japanse vliegtuigen in aanvallen op de vliegvelden van Hankow en Canton in het eerste Noordamerikaanse luchtoffensief in China.

Hieraan voegden de berichten toe, dat bij de aanval op Hankow de Noordamerikanen ook het marinevliegveld van Wuhang aanvielen. Aan de overzijde van Hankow op de rivier Yangtze werd een Japanse kanonneerboot tot zinken gebracht aan de doaune-steiger, terwijl de vliegtuigen verschillende minuten rondcirkelden alvorens 50 Japanse vliegtuigen, die volledig bij verrassing gevat werden, konden opstijgen. Op het vliegveld van Hankow werden meer dan 10 vijandelijke vliegtuigen op de grond vernield toen de Amerikanen tegen het middaguur van 1 Juli toesloegen. Toen de Amerikanen het vliegveld van Canton in de ochtend van 4 Juli troffen vernielden zij 15 uit de 20 Japanse vliegtuigen op het veld. De overige 5 slaagden erin te ontsnappen.

De Noordamerikanen breidden verder hun energieke operaties uit over het Tungtingmeer in het Noorden van Hunan en het Poyangmeer in het Noorden van Kiangsi, waar de Japanners thans kleine kanonneerboten hebben. Het resultaat van deze aanvallen is onbekend. De Japanners deden represaille-aanvallen op Chinese vliegvelden van 1 Juli tot 4 Juli, doch werden afgeslagen door Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen na slechts lichte schade aangericht te hebben. Men gelooft, dat de Geallieerde luchtmacht bij deze aanvallen 6 Japanse gevechtsvliegtuigen vernielde zonder verlies voor zichzelf. (Tsjungking, (AP) 6.7).

DE GROEI VAN DE CHINESE LUCHTMACHT.

Spencer Moosa seint uit Tsjungking:

Ter gelegenheid van de vijfde jaardag van het begin van de oorlog met Japan gaf de Regering van Tsjungking een bulletin uit, waarin de groei van de Chinese luchtmacht en de vliegvelden wordt beschreven, welke — naar gezegd werd — eens zullen worden gebruikt om Japan aan te vallen. De bekendmaking zeide: „Vooruitgeschoven vliegvelden met ondergrondse olie- en bommenopslagplaatsen liggen thans in alle Chinese provincies verspreid". De bouw van strategisch gelegen grote bases in het achterland beschrijvende zeide het bulletin, dat honderdduizenden mannen werden gemobiliseerd om deze velden „met houwelen en spaden gelijk te maken. Chinese boeren, wier voorvaderen de Grote Muur bouwden en het Grote Kanaal groeven, bouwen thans vliegvelden, welke eens zullen dienen als springplanken voor luchtaanvallen op Japan" (Tsjungking, (AP) 6.7).

4 JAPANSE TORPEDOJAGERS VERNIETIGD.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit, gebaseerd op inlichtingen, die tot 12.30 uur E.W.T. ontvangen werden.

Noordelijk gebied van de Stille Oceaan: Op 4 Juli torpedeerden Noordamerikaanse duikboten 4 Japanse torpedojagers bij de Aleoeten-eilanden. Drie van deze torpedojagers werden aangevallen te Kiska. Twee werden tot zinken gebracht en de derde brandde fel toen hij het laatst werd gezien. Een vierde torpedojager werd getorpedeerd en tot zinken gebracht te Agattu waar vijandelijke transportschepen en escorte-vaartuigen op 2 Juli werden waargenomen en aangevallen door legerbommenwerpers." (Washington, (AP) 6.7).

VRIJHEID VOOR BRITS INDIË.

Schrijvende in het nieuwsblad „Harijan" stelde Mohandas Ghandi voor, dat Brits Indië worde vrij gemaakt, maar dat het den Geallieerden troepen geoorloofd worde op kosten van de Verenigde Landen in het land te blijven om Brits Indië te verdedigen tegen de Japanners. „Ik bedoel", aldus Ghandi, „dat indien zij zullen blijven, zij zulks niet doen om gezag uit te oefenen over het Britsindische volk of op kosten van Brits Indië, maar onder een verdrag met de Regering van een vrij Brits Indië".

Ghandi beweerde, dat hij nooit de verwijdering van de troepen voor ogen heeft gehad, „aangezien Brits Indië net zoveel geïnteresseerd is in het afslaan van de aanval als de Geallieerden".

Hij stelde voor dat Brits Indië worde verschoond van de Britse belastingen, het Engelse gezag en financiële verplichtingen en een nieuw nationaal leven zal beginnen zonder enige geweldpleging. Hij voegde hieraan toe, dat deze niet-geweldpleging tot uitdrukking zou komen in het zenden van gezanten naar de As, niet om haar om vrede te smeken, doch haar de nutteloosheid van de oorlog te tonen (Bombay, (AP) 6.7).

STABILISATIE OVEREENKOMST TUSSEN V.S. EN BRAZILIË.

De Verenigde Staten en Brazilië tekenden een overeenkomst waardoor de stabilisatie overeenkomst van vijf jaar geleden tot 15 Juli 1947 wordt verlengd.

Onder de verlengde overeenkomst zullen de Verenigde Staten dollardeviezen ter beschikking stellen van Brazilië om de Braziliaanse Milreis te stabiliseren tot een totaal bedrag van honderd millioen dollar. Tevens zal aan Brazilië goud worden verkocht naar gelang de Braziliaanse Regering mag verlangen tot een totaal bedrag van honderd millioen dollar. Oorspronkelijk waren deze beide bedragen 60 millioen dollar elk.

De overeenkomst werd heden getekend door den Secretaris van Financiën Henry Morgenthau en den Gezant Fernando Lobo, den Braziliaansen Zaakgelastigde in Washington (Washington, (AP) 6.7).

HET DUITSE ANTWOORD OP DE ARGENTIJNSE PROTESTNOTA.

Carlos Bobaro seint uit Buenos Aires:

Van een betrouwbaren zegsman van het Departement van Buitenlandse Zaken wordt vernomen, dat de Duitse nota, welke een antwoord geeft op het Argentijnse protest voor het tot zinken brengen van de „Rio Tercero", de verantwoordelijkheid van een Duitse duikboot toegaf, doch volhield, dat de Argentijnse identificatie-vlaggen niet zichtbaar waren. Naar men aanneemt, heeft het Reich de schadeloosstelling aangeboden met uitdrukking van de hoop, dat het incident de goede betrekkingen tussen de twee landen niet zal aantasten. De nota zou echter geen melding maken van de Argentijnse eis, dat Duitsland eerherstel zal geven voor het schenden van de Argentijnse vlag in een publieke ceremonie. De Minister van Buitenlandse Zaken Ruiz Guiñazú zou den Duitsen Zaakgelastigde over dit punt hebben ondervraagd, doch de uitleg hebben gekregen, dat een ceremonie onnodig is, aangezien van geen schending kon worden gesproken (Buenos Aires, (AP) 7.7).

GEALLIEERD CONVOOI AANGEVALLEN.

De Duitse radio zeide, dat Italiaanse torpedo-vliegtuigen een convooi, dat naar Alexandrië voer, hebben aangevallen. Het convooi bestond uit twee Britse kruisers en een torpedojager. Beweerd wordt, dat twee schepen — een van 5000 ton en een van 2000 ton — werden getroffen en gedwongen werden te stoppen (Londen, (AP) 6.7).

ZWEEDS SCHIP AANGEVALLEN.

Een uitzending van Stockholm zeide, dat een Zweeds vissersvaartuig op Zaterdag een half uur lang werd gebombardeerd en beschoten door een duidelijk gemerkt Duits vliegtuig nabij de Westkust van Zweden. De Kapitein van het schip zou hebben gezegd, dat hij zich buiten de Duitse blokkadezone bevond. Een lid der bemanning werd ernstig gewond (New York, (AP) 6.7).

DE RUSSISCHE TANKS.

De radio van Moskou zeide, dat gedurende de laatste vijf dagen van het „afslaan van de grote fascistische aanval" in de Kursk-sector Russische tanks alleen 4 regimenten infanterie vernietigden, 1 regiment artillerie en van 50 tot 60 tanks. De gevangenen, welke werden genomen, noemen de Duitse verliezen reusachtig (New York, (AP) 6.7).

Het nieuws van vandaag.

Het is precies vandaag vijf jaar geleden, dat op 32 kilometer ten Westen van de stad Peiping in China hevige gevechten uitbraken tussen Chinese en Japanse troepen. Het gevecht eindigde na een strijd van 5 uur, nadat de Japanners de ommuurde stad nabij de Marco Polo brug hadden gebombardeerd, waarbij aan Chinese zijde zowel burgers als militairen werden gedood. Na talloze wapenstilstanden en pogingen van de Chinezen om tot een vergelijk te komen, welke echter alle stuitten op de Japanse onwil, zonden de Japs versterkingen naar Noord China en het conflict was er, dat in Tokio werd aangeduid met de benaming van „Chinees incident".

In een radiorede heeft Generalissimo Tsjang Kai Sjek, leider van het grote Chinese volk, dit „incident" herdacht, dat volgens een voor Japan wel niet meer of minder dan de nederlaag zal brengen. „Japan stort zich zelf verder in het moeras en kan er niet meer uit" zeide Tsjang en voorspelde, dat de uiteindelijke nederlaag voor Japan zal beginnen op zee en zal eindigen op het land. De rede van den Gissimo staat op blz. 1.

In een hoofdartikel hiernevens wordt een overzicht gegeven van China's positie nu het land het zesde oorlogsjaar ingaat, terwijl op blz. 4 markante biezonderheden te vinden zijn over den Chinesen soldaat.

De woorden van den Chinesen Opperbevelhebber waren nog niet koud of daar kwam het nieuws, dat Noordamerikaanse duikboten in de Aleoeten-groep 4 torpedojagers torpedeerden. 3 Ervan gingen zeker naar de kelder, terwijl een vierde zo ernstig beschadigd werd, dat hij voorlopig ook wel van niet veel nut zal zijn voor de Japanse zeerovers (blz. 1).

Tevens kwam het bericht, dat Noordamerikaanse vliegers zich in China doen gelden. Bij aanvallen sedert 1 Juli op Japanse vliegvelden, kanonneerboten en militaire installaties werd de nodige verwoesting aangericht. 25 Japanse vliegtuigen werden stuk gebombardeerd en een Japanse kanonneerboot ging ergens op de Yangtze naar de diepte (blz. 1).

In Libye gaat het nog goed. De Britten doen thans pogingen om de astroepen van El Alamein terug te drijven en gekleurde Nieuwzeelandse troepen brengen met hun bajonetten de nodige schrik teweeg onder de vijandelijke gelederen (blz. 3).

Het slechte nieuws komt uit Rusland, waar Voronesj door de nazies schijnt te zijn genomen en de spoorlijn Moskou-Rostov schijnt te zijn doorgesneden (blz. 3).

Het zesde oorlogsjaar begint.

China hindert Japan in hulp aan de Asgenoten.

China en Japan gaan heden het zesde jaar in van de vijandelijkheden in een strijd, die van groter betekenis zal kunnen worden, omdat er steeds nauwer overeenstemming is ontstaan ten opzichte van de pogingen om gemeenschappelijk weerstand te bieden aan de macht van de As.

De Chinees-Japanse oorlog is op de huidige dag niet dichter bij de eind beslissing dan hij was in 1938 toen de Japanners de Wuhan-steden bezetten.

In het afgelopen jaar ontving China meer morele, financiële en materiële hulp van Engeland en de Verenigde Staten dan in de voorafgaande vier jaren. De twee Westerse mogendheden trachtten het Chinese moreel hoog te houden en zij verschaften de oorlogsbehoeften om de weerstand van Tsjungking te steunen. Die weerstand van China, zo neemt men aan, zal moeten voorkomen, dat Japan enige essentiële hulp kan geven aan zijn asgenoten, hetzij door een aanval op Russisch gebied dan wel door aanvallen op het Westelijk Halfrond.

Het welslagen van het Engels-Amerikaanse oorlogsprogramma zal door de geschiedschrijvers beoordeeld worden, naar gelang van de afloop van de Europese strijd ... onverschillig of Japan wordt vastgehouden in de mate, dat dit land niet bij machte is om nog grote steun te geven aan de strijd van de As.

De Verenigde Staten hadden de keuze tussen twee mogelijkheden, t.w. China bijstaan en dus indirect de Japans militaire macht dwarsbomen, dan wel een volledig embargo op de handel met Japan als middel om Japans macht tot oorlogvoeren te ondermijnen.

De Verenigde Staten besloten tot het eerste middel en gingen voort met kleinere hoeveelheden materiaal te zenden, dan Japan nodig had, aldus Japans militaire macht in China beperkend. Dat zou dus geen openlijke daad zijn of te veel druk uitoefenen, waardoor de Zuidzeecrisis bevorderd zou worden.

De gebeurtenissen, aanvangende met de Japanse aanval op Pearl Harbor, hebben echter aangetoond welke plannen Japan had en hoe het zelf alle hulp van buiten aan China wilde beletten.

In het begin van het afgelopen jaar beperkte Japan zijn strijd in China door voortdurende operaties tegen de Chinese guerilla-benden in de bezette gewesten uit te voeren, door veldtochten tegen de geregelde Chinese legers, verschrikkelijke luchtaanvallen op Tsjungking, door uitbreiding van de kustblokkade als poging om Tsjang Kai-Sjeks voedingslijnen af te snijden en door pogingen om transporten via de Birmaweg te verhinderen, hetgeen, later door de bezetting van Birma deels gelukte.

Sedert Japan echter zijn strooptochten in het Zuiden heeft volbracht met de bezetting van Nederlands Indië, de Philippijnen, Malakka enz. werd echter het offensief in China's Oostelijke provincies ingezet, dat echter niet veel voortgang schijnt te maken door de koppige Chinese weerstand, terwijl langzamerhand ook China's luchtmacht zich begint te doen gelden.

Optimistische Chinezen voorspellen, dat Tsjungking tegen het einde van 1942 of tegen de lente van 1943, in staat zal zijn om over te gaan tot het offensief, wanneer de toevoer van Amerikaanse oorlogsmaterialen het de beschikking zal geven over tanks, geschut en vliegtuigen.

Wang Tsjing Wei.

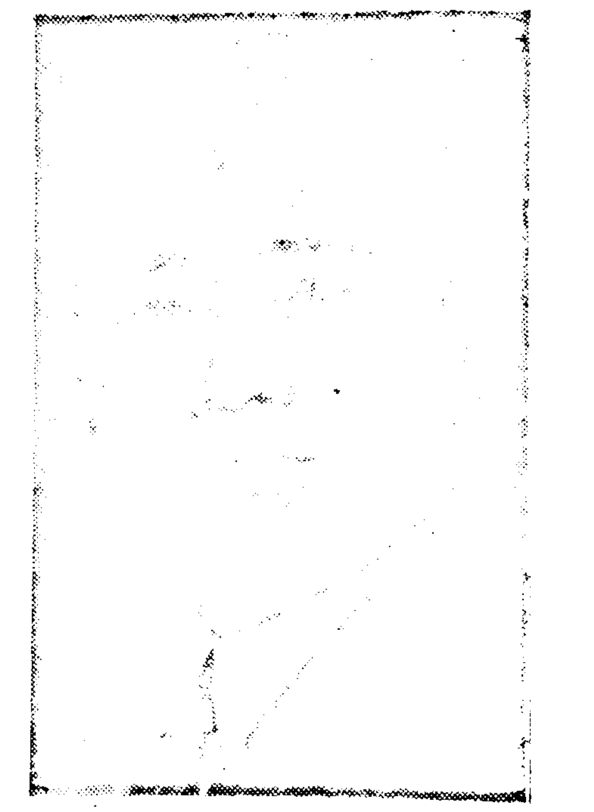
Politiek gedacht heeft Japans erkenning van Wang Tsjing-Wei's Nankings regiem intussen nog generlei gevolg gehad, omdat Japan niet bereid was, Wang enige macht te verlenen, hetzij op militair, op politiek of op economisch terrein, zomede door het feit, dat Wang nog niet in staat is geweest, om andere vooraanstaande Chinese staatslieden van Tsjungking er toe te brengen, om hem bij te vallen in zijn „vredes- en herstelbeweging".

Indien Wang nieuwe concessies van Japan heeft los gekregen, die hem meer vrijheid verlenen, dan zal het hem wellicht kunnen gelukken om sommigen Chinezen de overtuiging bij te brengen, dat hij niet maar een marionet is en zou hij Nanking op een sterker basis kunnen plaatsen dan het thans heeft.

Sommige waarnemers zijn van mening, dat een versterkt Nankings regime zou kunnen strekken tot vredesonderhandelingen met Tsjungking. Doch de meeste waarnemers geloven, dat hier de wens de vader der gedachte is, zolang Engeland niet gevallen is; en zowel Engeland als de Verenigde Staten gaan voort met Tsjungking te voorzien van geld zowel als van oorlogsmateriaal.

In het laatst van 1940 en in het begin van 1941 heeft China in het binnenland een van de moeilijkste perioden van de oorlog doorgemaakt, ten gevolge van een conflict tussen Generaal Tsjang Kai Sjek en de communisten, hetwelk hiermede eindigde, dat er een werkelijk gevecht ontstond tussen de centrale troepen en het nieuwe vierde routeleger en dat er kans bestond, dat het nu zes jaar oude „verenigde front" uiteengescheurd zou worden.

De verhouding tussen Tsjungking en de Communisten schijnt voor het ogenblik wat opgelapt te zijn, althans tijdelijk, doch het grondverschil tussen die twee bestaat nog steeds.

WANG TSJING WEI.

Tsjang had bovendien nog te kampen met acute financiële moeilijkheden, doch slaagde er in, met de geldelijke hulp van de Verenigde Staten en Engeland, om de acute neiging tot inflatie in de Chinese financiën op te schorten, dus ook de daarmede gepaard gaande bezwaren der omhoogvliegende kosten van levensonderhoud, het oppotten, de uitputting van 's lands inkomsten en andere narigheid, waaronder de Chinese bevolking als gevolg hiervan zou te lijden krijgen.

Tsjungking heeft thans een gecentraliseerde voedselcontrôle ingesteld zomede een belastingontwerp, dat, tezamen met de geldelijke bijstand, door Amerika verleend China voor de komende jaren een sterker financiële basis in het vooruitzicht stelt.

Nederland.

NEDERLANDS HELDEN.

Een kolonel, vier luitenants-kolonel, een majoor, acht kapiteins, zes luitenants, zeven sergeants, verschillende artsen, advocaten en andere Nederlandse bekende burgers zijn door de Duitsers doodgeschoten. Dit heeft ongeveer tien dagen geleden plaats gehad. De namen zullen eerstdaags worden bekend gemaakt (Londen, G.P.D. 7.7).

2 VERMOORDE NEDERLANDERS

De twee Nederlanders, die onlangs door de Japanners ter dood zijn gebracht wegens het luisteren naar „verboden radiouitzendingen" zijn: De Vos te Soerabaia en Blazingen te Solo. Mevrouw De Vos kreeg vijf maanden gevangenisstraf (Tokio, G.P.D. 7.7).

NEDERLAND SLUIT OVEREENKOMST MET VERENIGDE STATEN.

Een leen- en pachtovereenkomst tussen de Verenigde Staten en Nederland zal dezer dagen worden getekend. Deze overeenkomst is gebaseerd op dezelfde beginselen als de overeenkomsten van dezen aard, die reeds met andere landen zijn gesloten.

Biezonder belang is gehecht aan de clausules, die bedoeld zijn om gelijkmatige verdeling te verkrijgen van grondstoffen en voedingsartikelen, welke partijen aan ekander zullen verschaffen en aan de onderlinge economische hulpverlening na de oorlog. Deze overeenkomst bevat alleen de hoofdlijnen en verwacht wordt, dat in nadere besprekingen de détails zullen worden vastgesteld en de vele zware problemen die hierbij opdoemen op concreter wijze zullen worden onder het oog gezien. Dit heeft vooral betrekking op de na-oorlogse economische wederopbouw, welke naar aller oordeel zal dienen te beginnen met voedselvoorziening voor de geteisterde bevolkingen der thans door de Duitsers bezette landen en met de onmiddellijke levering van grondstoffen teneinde de industrie weer op gang te brengen. Naar men weet, heeft de Nederlandse regering reeds voorbereidende stappen genomen voor de onmiddellijke voedselvoorziening na de bevrijding des vaderlands en ten aanzien van het vervoer dezer voorraden (Washington, G.P.D. 7.7).

NEDERLAND HULDIGT CHINA.

Minister-president Sjoerd Gerbrandy heeft op de zesde verjaardag van Japans aanval op China een boodschap tot de Chinese regering gericht, waarin hij namens de Nederlandse regering hulde brengt aan het dappere Chinese volk en zijn heldhaftige strijdkrachten (Londen, G.P.D. 7.7).

DE KOLONISATIE IN RUSLAND.

Drie grote Nederlands Indische Maatschappijen, wier hoofdkantoren in Nederland zijn gevestigd, zijn onder toezicht van een Duitsen commissaris geplaatst. Dit betekent dat haar kapitaal en organisatie zullen worden beschikbaar gesteld voor de maatschappij, die een millioen Nederlanders in Rusland gaat „koloniseren". Het zijn de Handelsvereniging Amsterdam, de Deli Maatschappij en de Deli Batavia Rubber. (Dit bericht betekent, dat de kapitalen dezer grote maatschappijen eenvoudig door Rost van Tonningen geroofd zijn voor zijn oogmerken in Rusland) (Londen, G.P.D. 7.7).

PATER CANISIUS VERTELT.

Pater Canisius, een r.k. priester, is — op een wijze, die niet gepubliceerd kan worden — uit Nederland ontsnapt en in Londen aangekomen. Aan Aneta heeft hij verteld, dat hij onder zijn kleding een kruisbeeld droeg en dat ontelbare slachtoffers van de luchtaanval op Rotterdam deze hebben gekust, toen hij hun de laatste geestelijke bijstand verschafte. Op de achterkant van dit kruisbeeld heeft een Nederlands soldaat, die zijn rechterarm in de slag bij de Grebbeberg verloor, met zijn linkerhand een inscriptie gekrast: „Vechtend blijf ik overeind staan". De Pater heeft er ruim twee jaar over gedaan eer hij Londen bereikte.

GERED.

In een haven aan de Oostkust der Verenigde Staten zijn dezer dagen 250 geredden van verschillende getorpedeerde boten aangekomen. Onder hen bevonden zich 17 mannen van de Nederlands Indische strijdmacht met hun vrouwen, waaronder luitenant ter Zee 1e klasse C. Amsterdam en echtgenote en hoofd-officier-vlieger 2e klasse J. Broesder met echtgenote.

DE GUERILLA DUURT VOORT.

Het beste bewijs, dat de guerilla in Nederlands Indië nog lang niet is beëindigd, is wel, dat onlangs een hoge Nederlandse officier, die tot deze guerilla-troepen behoort, per vliegtuig in Australië is geweest, om instructies in ontvangst te nemen en...... weer naar Indië is terug gevlogen.

Deze officier vertelde, dat de guerillatroepen ruim voorzien zijn van voedsel en van de middelen om hun voorraden vrij geregeld aan te vullen; rijst, maïs, bonen en kleine hoeveelheden vlees. Deze troepen houden zich bezig met aanvallen op Japanse buitenposten en van geregelde gevechten is geen sprake, omdat die in de bossen onmogelijk zijn. De Japanners hebben een prijs van ƒ 200 gesteld op het hoofd van iederen guerilla-soldaat, tot nu toe met heel weinig succes.

Inmiddels heeft de verhouding tussen Japanners en inboorlingen alle belangstelling. Er is een richting onder de Japanners, die de inlanders door biezonder goede behandeling wil winnen, een andere richting echter eist gestreng optreden. Men vermoedt, dat de eerste richting op het ogenblik haar standpunt in practijk ziet gebracht. Het feit, dat de Japanners inlandse prauwen hebben geconfisqueerd voor voedseltoevoer tussen de eilanden, heeft natuurlijk veel tegenstand verwekt. Het wijst bovendien op een tekort aan scheepsruimte.

Een andere Japanse moeilijkheid wordt bewezen door de mededelingen van radio Tokio, dat ten minste 30.000 Japanse ambtenaren en beambten naar Indië zullen komen om de open plaatsen te bezetten. Dit wijst er op, dat niet alleen Nederlandse, doch ook Indische ambtenaren wegens non-coöperatie zijn ontslagen.

„TABAK" EN „THEE".

Een grappenmaker schrijft in het „Handelsblad" (24 Juni): „Voor de oorlog had ik een tabakspot en mijn vrouw had een theebus, maar nu hebben we één potje voor beide. Wanneer ik een pijp roken wil, vraag ik mijn vrouw of er nog thee over is en wanneer wij gasten hebben, vraagt mijn vrouw of het goed is, dat zij een kopje thee zet, omdat er nog wat tabak is."

PERSONALIA.

Benoemd: tot burgemeester van Heusden A. Thomas van Zaltbommel J. Boll, van Kempen jhr. Ir. E. F. van Sandberg, van Alkmaar B. A. van der Sluys, van Bergh van der Wert, van Barradeel Kl. R. Okkinga, van Stedum A. H. Jensema. Tot lid van de Cultuurkamer: voor het muziekgilde H. Rijnbergen; voor bouwkunst Jan Bakker; voor beeldende kunsten A. Colnot; voor kunstambacht Dr. G. A. C. Blok.

Overleden: Ir. H. F. van Stipriaan Luïcius, oud-directeur Staatsspoorwegen in Nederlands Indië (Amsterdam, 81 j.); Dr. H. Reinlingh, oorarts vroeger te Middelburg (78 j.); L. J. Duyversteyn, tuinbouwer (Kwintsheul 78 j.); Mr. Z. van den Bergh, oud-wethouder van Amsterdam en lid der Tweede Kamer (Nice, 84 j.); Hugo Andriesse, oud-industrieel te Brussel (New York, 74 j.); Coba Rijneke, pianiste (Wasenaar, 48 j.); Hobbe Smith, kunstschilder (Amsterdam, 79 j.); Th. J. Zoetmulder pastoor (Amsterdam, 79 j.); H. W. Hazenberg, oud-notaris, te Soerabaia (Brussel, 66 j.); L. F. Britzel, burgemeester van Ubquert (56 j.); C. F. M. Stahl, oud consul-generaal in Estland (Rotterdam, 77 j.); J. H. W. Bosz, oud-hoofdinspecteur van politie te Amsterdam; Mr. G. Nord Thomson, advocaat te Leiden; de bekende dichteres Giza Ritschl.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— De Nationale Jeugdstorm (N.S.B.) wordt weerbaar gemaakt en krijgt een militaire opleiding.

— De leider van die jeugdstorm, plv. leider van de N.S.B., kreeg van zijn bloedbroeder Himmler een zwaard cadeau.

— Een plukverbod is afgekondigd voor bladeren, die geschikt zijn voor het bereiden van thee-surrogaten (bosbes, baam, meidoorn, wilde fraamboos, wilde roos). Het plukken moet geschieden door hen, die een vergunning van de Nederlandse Meelcentrale hebben.

— De burgemeester van Sittard heeft de subsidie aan de r.k. openbare leeszaal ingetrokken, omdat het bestuur geen nazie-lectuur wilde aanschaffen.

— De burgemeesters van Haelen, Horn, Montfort, Maasbracht, Vlodorg, Baexem, Grathem en Posterholt zullen geen subsidie aan de r.k. kerken in hun gemeenten verstrekken „in verband met de houding van de r.k. geestelijkheid tegen de nieuwe orde".

— De Nederlandse arbeidsdienst heeft nu de beschikking over zestig kampen.

— De Nederlandse Vereniging van Huisvrouwen, met haar tienduizenden leden is ontbonden.

— De tuin van het Stedelijk Museum te Amsterdam is openbaar plantsoen geworden.

— Sedert 1 Juni jl. is het vetrantsoen van 200 gram tot 175 gram per week teruggebracht.

— Op een fietsveiling te Amsterdam zijn o.a. de volgende prijzen besteed: voor een oude buitenband ƒ 24.—; voor een zeer oude herenfiets ƒ 80.—; voor een oud transportrijwiel ƒ 200.—; voor een in goede staat zijnde fiets ƒ 192.—.

— Duitse scholen met een gemengd Duits en Nederlands onderwijs-personeel zullen in groten getale worden geopend. Nederland moet geannexeerd worden!

— De gevangenissen zijn zo vol, dat kampen voor gevangenen zullen worden geopend. De meeste „misdaden" zijn „politieke" vergrijpen......

— Wielerwedstrijden achter motoren zijn verboden.

— Moeders worden in de pers gewaarschuwd kinderwagens geen ogenblik onbeheerd te laten. Ze worden gestolen nadat de dieven baby op de stoep hebben gezet.

— Joden moeten hun rijwielen inleveren. De sanctie: een half jaar gevangenis.

— Weer is een groot aantal Nederlanders uit Zuid Afrika in Engeland aangekomen om dienst te nemen bij de Nederlandse brigade.

— Bij speciaal decreet is het Joden verboden buitenshuis te komen 20 uur 's avonds en 8 uur 's morgens. Zij mogen alleen bij speciale toestemming telefoneren. Zij mogen geen niet-joodse kapperszaken bezoeken en niet meer niet-joodse huizen betreden en zij mogen alleen inkopen doen tussen 15 en 17 uur 's middags.

China's grote man.

De oorlog in China, welke heden zijn 6e jaar ingaat, heeft vele dwaalbegrippen omtrent de Chinezen aan de kaak gesteld. Het hardnekkigste was wel de gedachte, dat zij niet in staat zouden zijn weerstand te bieden aan een gemechaniseerd, modern leger, zoals dat der Japanners. En gemeten naar Westerse militaire standaard zijn de oefening, het stafwerk en de uitrusting van de Chinese strijdkrachten voor het grootste gedeelte nog steeds pijnlijk onvoldoende. Ofschoon zij den Japanners enige harde klappen hebben toegebracht, zijn hun „strategische" terugtochten sedert de glorierijke dagen van Sjanghai dikwijls strategisch in een andere betekenis geweest. Toch heeft hun „dwaallicht-tactiek" — opzettelijk zowel als opgedrongen — meer dan 1 millioen man Japanse troepen meer dan 6 jaren lang in het veld gehouden.

De oorlog, welke vier weken moest duren, heeft in werkelijkheid zes bittere jaren geduurd en het lijkt er nog niet op, dat hij zal eindigen.

Een tweede dwaling van de Japanners was hun overtuiging, dat de Chinezen nooit een nationale eenheid zouden kunnen bereiken, een mening, welke vaak tot uitdrukking is gebracht in het gezegde, dat „China geen volk, doch een geografisch begrip" is.

Het is waar, dat zij Wang Tsjing Wei overreedden onder de bescherming van hun bajonetten een „centrale" regering te Nanking in te stellen. Doch ondanks al zijn inspanning is Wang Tsjing Wei nog steeds niet in geslaagd zich enigerlei nationale reputatie te bezorgen. Evenmin is er ook maar het geringste vooruitzicht, dat het nieuwe bewind de hoop der Japanners zal verwezenlijken, dat het zal dienen als brug tussen hen en Tsjang Kai Sjek.

Vele vraagstukken, waarvoor Tsjungking zich nog geplaatst ziet, zouden in andere landen hopeloos geacht worden, wegens haar omvang en ingewikkeldheid ervan, doch de Chinezen hebben in de laatste 6 jaren telkens weer bewezen, dat zij er altijd wel iets op weten, vasthouden en overwinnen — de qualiteiten van een ras, ontstaan uit eeuwen strijd tegen de natuur in al haar grilligheden.

Wat ook de Japanners van generaal Tsjang Kai Sjek op verschillende ogenblikken hebben gedacht — op het ogenblik zouden zij wanhopig graag met hem tot een accoord komen, als zij konden — zij hebben hem altijd eer betoond voor zijn moed en vasthoudendheid. Meer dan eens hebben zij echter de weemoedige hoop gekoesterd, dat zijn gezondheid het zou begeven en dat hij ertoe gebracht zou kunnen worden met vacantie naar de Verenigde Staten te gaan.

Zij hebben zijn grootheid erkend.

Het is deze grootheid, welke thans China's voornaamste steun en voornaamste hoop voor de toekomst is. Het is China's geluk, dat de maarschalk ondanks de voortdurend inspanning en zijn enorme verantwoordelijkheden een goede gezondheid blijft genieten en zijn goede moed bewaart. Niets schijnt hem te ontmoedigen of zijn geloof in China's lot te schokken en het zijn niet in het minst zijn qualiteiten, waarmede hij het gehele volk met zijn vertrouwen heeft bezield. Dr. Quo Tai Tsji, de vroegere Chinese Ambassadeur te Londen, zeide eens: „Wij hebben onzen Tsjang Kai Sjek, gelijk gij uwen Winston Churchill hebt en de Amerikanen hun Franklin D. Roosevelt." Er is geen twijfel aan, dat de toekomst van de menselijke vrijheid in de eerste plaats afhangt van deze drie staatslieden.

Iedere Chinees voelt ten opzichte van de Japanners datgene, wat Churchill van ònzen vijand zeide: „Hitler mocht zeggen, wanneer de oorlog zou beginnen, doch noch hij noch zijn opvolgers zullen beslissen, wanneer deze zal eindigen."

Geschiedenis van het Hakenkruis.

Van de talrijke magische tekenen, die, meestal als symbolen der hemellichamen, elke cultuur in wisselende vormen begeleiden, heeft het hakenkruis de laatste eeuwen het wetenschappelijke onderzoek al zeer druk bezig gehouden. De algemene betekenis, die het hakenkruis bij haast alle volken heeft gekregen, schijnt wel de thans heersende opvatting te bevestigen, dat zijn ontstaan berust op het zonnesymbool, dat al in de jongere steentijd bekend is als cirkel of als een kruis, dat in een cirkel besloten is. In de latere ontwikkeling zou het kruis dan de ring hebben verloren en zouden de haken zijn ontstaan, hetzij door gedeeltelijke wegneming van de ring, of door latere toevoeging, waardoor het kruis de beweging der zon symboliseerde. Sommige geleerden menen, dat het hakenkruis slechts op één plaats kan zijn ontstaan, doch andere nemen daarentegen een gelijktijdig ontstaan aan op verschillende plaatsen en wel als symbool van het water, van het vuur, het scheppingsbeginsel.

Ongetwijfeld heeft het hakenkruis overal ter wereld gediend als symbool voor de zon, het licht, het geluk en de vruchtbaarheid, doch daaruit kunnen geen stellige conclusies getrokken worden voor het ontstaan ervan. Ook de rollen, die het hakenkruis in de loop van zijn geschiedenis ten deel zijn gevallen, door verandering van de betekenis, zijn zeer verschillend. Het sierde bijvoorbeeld de grafstenen der christenen in de Catacomben van Rome in geheel andere zin dan die het in de bloeitijd van het Romeinse rijk had. In Italië had het de betekenis van een amulet, bij de Kelten die van afweer. En aan de kust van Australië, in Noord- en Zuid-Amerika, ja in het binnenland van Afrika is het even inheems als in het rijk van Boeddha, in IJsland, Lapland of in Letland.

Bijna overal is het niet louter ornament, maar heeft het geluk-aanbrengende, onheil-afwerende, ja leven-bevorderende betekenis, zodat het in nauw verband staat met de zon, haar godheden en symbolen. Men kan wel zeggen, dat het hakenkruis het zonnerad en andere oude symbolen volkomen vervangt. Daarbij komt, dat zijn vormen en veranderingen in het oude Europa tot IJsland toe het talrijkst zijn. Niettegenstaande de grote verbreiding die het hakenkruis heeft, is het toch in enkele gebieden geheel onbekend, zoals b.v. in Mesopotamië.

Reeds gedurende het bronzen tijdperk, omstreeks 1000 jaar v. Chr., komt het hakenkruis bij de Germanen voor, dan verdwijnt het en eerst omstreeks Christus' geboorte is het bij hen weer in gebruik.

Het schijnt zijn eerste geboorteplaats te hebben in het Zevenburgen van het stenen tijdperk; de wetenschap kan ons helaas niet vertellen door welk volk en vandaar omstreeks 2000 jaar v. Chr. naar Troje is gebracht. Zeker is slechts, dat gedurende de laatste vóór-christelijke twintig eeuwen het Aegeïsche gebied geleidelijk onder Indo-germaanse invloed kwam en dat de cultuur van Troje met die van het overige Aegeïsche gebied nauw verwant was. Onzeker is nog welke volksstam de tweede stad Troje bewoonde, vanwaar het hakenkruis zijn weg vond naar Hellas. In Oostelijke richting vindt het in de vijfde eeuw voor Chr. zijn weg via Klein-Azië en de Caucasus naar Indië, verspreid zich vandaar in de eerste eeuw na Chr. naar China, komt in de zesde eeuw in Japan en in de zevende in Tibet, tot het eindelijk, nog vóór Columbus, inheems is in Amerika. Langs een andere weg komt het in Italië en Gallië omstreeks 2000 jaar voor Chr. en in de vierde eeuw v. Chr. kennen ook de Kelten van Frankrijk en Engeland het.

Troje's tweede stad, een der oudste en waardevolste vindplaatsen, heeft het hakenkruis niet alleen op grote schaal verspreid, doch er ook de meeste en verschillendste vormen aan gegeven. Vooral de Trojaanse lemen kogels, waarop het als symbool voorkomt, tonen, dat toen reeds getracht werd er een astronomische herkomst aan te geven.

Wat Creta aangaat: hier staan hakenkruis en labyrinth nauw met elkaar in verband. (De naam labyrinthos is afgeleid van labrys-dubbele bijl.)

Het bouwwerk werd bewoond door den stiergod Minotaurus. De stierekop is op Creta heilig: men vindt het hakenkruis minder vaak òp de kop van het dier dan er naast afgebeeld. In verbinding met den stier is op Creta het hakenkruis vooral symbool van het leven.

In Hellas treft men figuren aan, die als godinnen des levens versierd zijn met de dubbele bijl, het wapen van den hemelgod. Het komt voorts als symbool voor naast de kop van den zonnegod Apollo, op zijn borst, op de wielen van de zonnewagen, op de dijen van het paard, op de discus, terwijl het ook het gewaad siert van Achilles' geliefde. Op Cyprus komt het hakenkruis meestal voor in combinatie met de lotusbloem.

Reeds in de tijd van 2000 tot 1350 jaar voor Chr. vinden we in Egypte het hakenkruis naast andere symbolen op lemen vaatwerk, op dekens en muren. Allerlei omstandigheden wijzen er op, dat men hier met import te doen heeft en dat het hakenkruis het Egyptische volk eigenlijk vreemd is. Zoals men voor Hellas en Klein-Azië kan zeggen, dat het hakenkruis meestal alleen verschijnt in het gebied, waar de Oost-Indogermaanse volksgroepen doorheen zijn getrokken, zo blijkt hier weer welke weg de Aegeïsche handel naar Egypte heeft genomen en welke invloed deze had. Kenmerkend daarvoor is, dat men het hakenkruis veelvuldig aantreft op voorwerpen, die niet van inheemse oorsprong zijn.

In Italië is het opmerkelijk, dat het hakenkruis daar zo vaak voorkwam op voorwerpen, die als amuletten dienden, halssieraden e.d., doch het schijnt ook beschermende betekenis te hebben op wapens, stenen platen en lemen kruiken, waar het soms voorkomt samen met vogels en kruisen. Ook op verscheidene uit graven opgedolven voorwerpen is duidelijk te zien, dat het hakenkruis niet louter versiering was.

Bij de Kelten treft men het hakenkruis in de derde eeuw vóór Christus' aan op munten; het is gevormd uit paardelijven, en siert priesterlijke gewaden; op altaarstenen uit de Romeinse tijd is het klaarblijkelijk symbool van den zonnegod.

In het bronzen tijdperk vertonen alle bij de Germanen voorkomende hakenkruisen aan de einden afrondingen. Vaak wisselt het hier af met een uit drie poten bestaande figuur. Het wordt gegrift op lans-punten, op messen en komt voor in rots-tekeningen. Dan verdwijnt het enige tijd, doch omstreeks Christus' geboorte komt het via Zuid-Rusland weer terug bij de Oost-Germanen, vervolgens bij de West-Germanen en dan wordt het weer een veel gebruikt symbool.

In Indië en Tibet heeft het hakenkruis religieuze betekenis; in de grafheuvel van Boeddha komt het voor op goudblad, het is vaak geplaatst vóór oude Boeddhistische inscripties, naast zonnewiel en vijgenboom, ja zelfs op de borst van Boeddha en op de oren van het vee. In het Sanskriet wordt het hier „swastika" genoemd. Bij het begin van het nieuwe jaar wordt het in rode kleuren op de wanden der huizen aangebracht, terwijl het bij bruiloften en andere feestelijke gelegenheden in het wit op muur en vloer wordt geschilderd. Het werd den doden als levensteken op de borst gelegd en siert ook thans nog wel de bekleding der Indische vrouw. Boeddhisme en hakenkruis komen in de eerste eeuw na Christus' tegelijk China binnen. Keizerin Woe (684 — 704) bepaalt, dat het hakenkruis het enig woordteken voor de zon zal zijn en om de veiligheid van dit teken te doen uitkomen, werd het gebruik ervan als patroon op zijde later door keizer Tai Tsjoeng verboden. Voor de Chinezen betekent het hakenkruis met de naam Wan het cijfer 10.000, of het getal der oneindigheid, dat identiek is aan het begrip: lang leven, d.i. veel zegen, groot geluk. In een schenkingsoorkonde draagt de buffel het hakenkruis, evenals op Creta, op de kop. In Japan heeft het hakenkruis in artistiek opzicht grote betekenis gehad. Vorsten voerden het witte hakenkruis op bruine zijde in hun vlag, wat weer wijst op de betrekking tussen het kruis en het Boeddhisme. Niettemin wordt het later zowel in Japan als in China als porceleinmerk gebezigd.

In Amerika zijn op grond van vondsten uit het rijk der Azteken mogelijke invloeden uit China te constateren. Gevonden beelden van den Chinesen olifantsgod doen vermoeden, dat het hakenkruis via de Beringstraat zijn weg naar Amerika heeft genomen. Ook hier is een versmelting met andere kruisen en het zonnerad vast te stellen. Sommige Indianenstammen gebruiken het als oorlogsteken, andere als bewijs van lidmaatschap eener zonne-religie.

In Zevenburgen bevinden zich de oudste vindplaatsen. Het werd daar geschilderd of gegrift op kruiken en van hier heeft het symbool zich over bijna de gehele wereld verspreid. In Hongarije wordt het voor het eerst in verband gebracht met het dier, een verband, dat later op Creta duidelijker wordt. In de tijd van het ontstaan van het hakenkruis werd Zevenburgen bewoond door Zuid-Indogermanen.

Dat het hakenkruis op de eerste christelijke grafstenen voorkwam, werd reeds vermeld. Op de klederen van doodgravers en personen, die sacramentele werkzaamheden moesten verrichten wordt het aangebracht, en ook in de christelijke kerken van het Oosten en het Westen. Ofschoon men aan het hakenkruis op middeleeuwse munten nauwelijks symbolische zin kan toeschrijven, is het toch opmerkelijk, dat het bijna alleen gaat om munten van kerkelijke vorstendommen, zoals Mainz, Halberstadt, Erfurt enz. Niet alleen in het Zuiden, waar het hakenkruis door de christenen eenvoudig wordt overgenomen, voltrekt zich dit proces, maar ook in het Noorden. En hier zien we, dat reeds op heidense runenstenen een versmelting van hakenkruis met gelijk-armig kruis gebruikelijk is, zoals later in plaats van het gewone kruis op kerkklokken het hakenkruis wordt aangebracht. Kortom, we zien, hoe uit het Zuiden het hakenkruis in de kerkelijke cultus van Duitsland is overgegaan en invloed oefende op de kerkelijke symboliek van het Noorden.

Desbetreffende voorwerpen uit de oudheid vinden we rijkelijk in Westfalen, Denemarken, IJsland en Scandinavië. Vooral echter bewijst de geschiedenis van dit symbool, dat magische tekenen het lot van volken en culturen tot in de tegenwoordige tijd hebben vergezeld en dat men hier een diepe historische zin niet kan ontzeggen.

Van de Fronten.

BRITTEN BEHOUDEN HET INITIATIEF.

Harry Crocket seint uit Caïro:

De Britse en Geallieerde troepen behielden het initiatief tegen de asstrijdkrachten en duwden haar verder terug in de sector van El Alamein, niettegenstaande de schijnbaar onmogelijke weerstoestanden. Aan het eind van een volle dag van flinke gevechten waarbij hevige tankgevechten plaatsvonden stormden de dappere Nieuwzeelandse en Moari-troepen naar voren om de Duitse infanterie aan te vallen, terwijl hun bajonetten in het maanlicht flikkerden. Gevormd in mobiele hard toeslaande colonnes brachten de Nieuwzeelanders tevoren verschrikkelijke verliezen aan den vijand toe bij de terugtrekking uit Mersa Matruh en thans rond El Alamein. Na de terugtrekking uit Mersa Matruh volbracht te hebben waren de Nieuwzeelanders wederom in strijd na een korte periode gedurende welke zij nieuwe posities innamen in de defensie van El Alamein. „Op Dinsdag flikkerden hun bajonetten weer. Woensdag zag hen in strijd met de oude vijanden van Sidi Rezegh. Hier brachten zij zulke zware verliezen aan de Duitsers toe, dat deze de volgende dag door Italianen moesten worden vervangen. Op Donderdag brachten de Nieuwzeelanders in samenwerking met de Zuidafrikanen 40 vijandelijke tanks tot staan en joegen deze op de vlucht.

Op een landingsterrein te Derna beschadigde de luchtmacht op zijn minst 14 vijandelijke vliegtuigen ernstig. Gedurende de algemene gevechten werden 3 Stuka's, 2 Messerschmitt 109 neergeschoten. In alle operaties bedroegen de Britse verliezen slechts 6 vliegtuigen. Het meest opmerkelijke is, dat de Britten het initiatief behielden en de Duitsers voor de tweede achtereenvolgende dag de plaatselijke terugtrekking voortzetten. (Caïro, (AP) 6.7).

BIEZONDERHEDEN VAN DE GEVECHTEN IN LIBYE.

Harry Crocket seint uit Caïro:

Terwijl hun stalen bajonetten in het maanlicht flikkerden verspreidden de Maori's — inlandse troepen van Nieuw-Zeeland — terreur in de Duitse en Italiaanse gelederen bij het ontwringen van krachtige posities van den vijand na een gehele dag van felle gevechten op Zondag in het gebied van El Alamein. Hun charge kwam na een hevige artillerie- en tankduel waarbij de as grote aantallen manschappen en machines verloor. Slechts bewapend met bajonetten en handgranaten smeekten deze donkerkleurige eilandentroepen hun officieren om het voorrecht uitvallen te mogen doen naar de ingegraven asstrijdkrachten. Hun verzoek werd ingewilligd. Gedurende de nacht van 5 Juli vonden de aanvallen plaats zonder oponthoud en de vijand — hoofdzakelijk Duitsers — werd van een zijner sterkten verdreven met uiterst zware verliezen. De schade voor de strijdkrachten van de Verenigde Landen was licht. De gehele nacht door zetten de Royal Airforce en de Zuidafrikaanse luchtmacht haar aanvallen voort op de vijandelijke voorraadwegen en troepenconcentraties.

Ditmaal is het aanvallen en geen verdedigen. De Nieuwzeelanders bevonden zich in de speerpunt van de aanval. 40 Astanks donderden over de woestijn, hopende op een kans om naar een zwakke plek toe te slaan waarnaar Rommel had gezocht in de Geallieerde defensies. „De Nieuwzeelanders lieten de Duitsers nader komen en gaven toen een verschrikkelijk gordijnvuur af met 25-ponders. De Duitsers weerstonden het soliede vuur slechts een kort ogenblik, doch keerden zich toen om en vluchtten.

Mussolini's Ariete- en Littoriodivisies voelden de volle kracht van de Nieuwzeelandse aanval. Tegen het einde van de dag namen de Nieuwzeelanders 400 Italianen gevangen en veroverden zij 40 kanonnen, waarvan 5 Britse 25-ponders, die de Italianen tevoren hadden veroverd en gebruikten. De Nieuwzeelanders hadden deze heroverde kanonnen binnen 10 minuten weer in actie. (Caïro, (AP) 6.7).

BRITSE MARINE-VLIEGTUIGEN BESTOKEN DE ASSTRIJDKRACHTEN.

Larry Alen seint van het Britse Marine-Hoofdkwartier in de Egyptische woestijn:

Vliegers, die de asstrijdkrachten gedurende de donkere uren van Zondagmorgen aanvielen, zeiden een grote concentratie van 3500 vrachtauto's te hebben waargenomen in het worstvormige gebied nabij El Alamein. Een vlieger zeide, dat de bommen vielen in een massa vrachtwagens. „Er ontstonden ogenblikkelijk grote branden en ontploffingen. Wij vernielden ongetwijfeld honderden vrachtwagens en stelden nog honderden buiten werking door de bomontploffingen. Wij gaven den vijand flinke slagen bij El Daba en veroorzaakten reusachtige branden. Een ontploffing werd gevolgd door een brand, welke wij over een afstand van meer dan 80 kilometer konden waarnemen. Waarschijnlijk troffen wij een grote ammunitie-opslagplaats, aangezien de ontploffing zo verschrikkelijk was". De vliegers onthulden, dat een strijdmacht van marine-vliegtuigen in de woestijnslag is geworpen (Brits Marine Hoofdkwartier in de Egyptische woestijn, (AP) 6.7).

NOORDAMERIKAANSE TANKBESTUURDERS IN NOORD-AFRIKA.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog gaf het volgende communiqué uit:

„Noord-Afrika: Amerikaanse ploegen bemanden Amerikaanse middelzware tanks in de strijd gedurende een deel van de slag in Libye op 11 en 12 Juni.

Zij zijn een deel van een groep Noordamerikaanse waarnemers van de pantserstrijdkrachten, die zich verschillende weken in Noord-Afrika bevonden.

De tanks werden bestuurd door Amerikanen onder commando van Kapitein Charles Stelling van Augusta, Georgia. Binnen twee dagen van hevige gevechten slaagden de Amerikaanse bemanningen erin verschillende Duitse tanks buiten gevecht te stellen. De Amerikaanse tanks werden herhaaldelijk getroffen, doch niet ernstig beschadigd. Er waren geen slachtoffers te betreuren onder het personeel. Er is niets te vermelden van andere gebieden" (Washington, (AP) 6.7).

DE LAATSTE INSPANNING?

Een bericht van de „Basler National Zeitung" zeide, dat militaire kringen in Berlijn hebben toegegeven, dat de Britten erin geslaagd zijn reserves aan te voeren en het offensief te nemen in de Egyptische strijd. Een bericht uit Rome aan de „Tribune de Geneve" deelde mede, dat de Italianen de Britse weerstand voor Alexandrië volgende op de Duitse doorbraak bij El Alamein niet hadden verwacht.

Berlijnse militaire kringen brachten bij onstentenis van berichten van Rommel over het verloop van de slag hun geloof tot uitdrukking, dat „de week belangrijke beslissingen zou kunnen mee brengen". De „Giornale d'Italia", die commentaar leverde op Afrikaanse gebeurtenissen, zeide, dat de Britten alle beschikbare gemechaniseerde uitrusting bijeen gaarden voor de slag, waaronder zowel die, welke werd hersteld in de fabrieken te Caïro en Alexandrië, als de Generaal Grant-tanks van Amerikaans maaksel, die pas zijn aangekomen van de Zuidafrikaanse havens. Bovendien concentreren de Britten alle mogelijke luchtmachten van het Nabije- en Midden-Oosten.

Het Britse doel is om de opmars van de As op twee manieren te vertragen en een nieuwe verdedigingslinie op te werpen bij de Nijldelta. Wat het Duits-Italiaanse commando betreft, dit stelde zich voor de „resten van de defensie bij El Alamein te overkomen en de vrije doorgang voor de as-strijdkrachten te verzekeren" (Bern, (AP) 6.7).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Een gemeenschappelijk communiqué, dat werd uitgegeven door het Algemeen Hoofdkwartier en de Royal Airforce, luidde als volgt: „Terwijl onze luchtstrijdkrachten de aanvallen op den vijand voortzetten over het gevechtsgebied van El Alamein, was er op het land weinig activiteit, met uitzondering van bescrieting van beide zijden. Onze gevechtsgroepen bestreden en sloegen verschillende kleine vijandelijke colonnes uiteen. Onze strijdkrachten zetten de druk op den vijand voort, die zijn Zuidelijke flank naar het Westen uitstrekte. De voornaamste bombardementen werden gericht op de vijandelijke landingsterreinen in het gebied van El Daba. Voltreffers werden geplaatst op ME109's, JU88's en HE111's. Branden ontstonden en verwarring werd veroorzaakt in de vijandelijke voorraadcolonnes tussen Mersa Matruh en Tobruk. Vele vijandelijke vliegtuigen werden gedurende de dag door onze gevechtsvliegtuigen beschadigd boven het slagveld. Britse en Noordamerikaanse zware bommenwerpers voerden een daglicht-aanval uit op Benghazi en plaatsten voltreffers op de vijandelijke scheepvaart, terwijl verschillende branden werden veroorzaakt. Bij een grote vijandelijke actie in de afgelopen nacht boven het gebied van de Delta werd een vijandelijk vliegtuig neergeschoten ten Westen van Caïro en een ander ernstig beschadigd.

De vijand was boven Malta actief op 5 en 6 Juli. Onze gevechtsvliegtuigen schoten 2 bommenwerpers en verschillende gevechtsvliegtuigen neer bij luchtgevechten. Van deze uitgebreide operaties worden 4 onzer vliegtuigen vermist" (Caïro, (AP) 7.7).

JAPANSE OFFENSIEF OP AUSTRALIË DE KOP INGEDRUKT.

De Britse radio's zeiden, dat volgens een Australischen correspondent, de herhaalde Geallieerde aanvallen op de Japanners op de eilanden ten Noorden van Australië voorkomen hebben, dat de vijand zijn krachten verzamelen kon voor een offensief. Er bestaat er weinig twijfel over of de Japanners in staat zullen zijn hun verliezen aan te vullen, maar de ononderbroken aanvallen doen schade aan hun gevechtskracht (New York, (AP) 6.7).

FINS COMMUNIQUÉ.

Het Finse communiqué deelde mede, dat de Russen in rubberboten geland zijn aan de Oostelijke oever van het Ladogameer, doch werden opgeruimd. Het communiqué zeide, dat Russische schepen de Finnen op de oever van het meer poogden te beschieten, doch werden verdreven door kustkanonnen. Verder werd gezegd, dat andere Russische schepen de Baai van Kroonstad nabij Leningrad beschoten (Helsinki, (AP) 6.7.

DUITSERS NADEREN VORONESJ.

De Russen gaven officieel toe, dat de Duitsers doordrongen tot de buurt van de rivier Don in de buurt van Voronesj. Voronesj is een belangrijke stad op 10 mijl van de Don en aan een zijtak van de grote rivier, welke Ruslands derde grootste is. De stad ligt 193 kilometer ten Oosten van Kursk van waaruit het eigenlijke Duitse offensief begon. Voronesj ligt aan de belangrijke spoorweg van Moskou naar Rostov, de laatste grote overgebleven verbindingslijn tussen Noord en Zuid, welke zich in Russische handen bevindt (Moskou, (AP) 7.7).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 6 Juli voerden onze troepen felle gevechten ten Westen van Voronesj en ten Zuid-Westen van Staro Oskol. Onze troepen evacueerden een aantal bewoonde plaatsen. Geen belangrijke veranderingen vonden plaats in andere sectoren van het front".

Een aanvullend Russisch communiqué luidt: „Bij Voronesj brachten wij den vijand hevige verliezen toe. In een nachtelijke aanval werden meer dan 1000 Duitse soldaten en officieren gedood" (Moskou, (AP) 7.7).

SPECIAAL COMMUNIQUÉ VAN DUITSE HOOFDCOMMANDO.

In een speciaal communiqué meldde het Duitse Hoofdcommando het volgende:

„Van 2 Juli af werd in de wateren tussen de Noordkaap en Spitsbergen, 480 tot 650 kilometer van de Noordelijke kust van Noorwegen af, een grote operatie uitgevoerd door lucht- en zeestrijdkrachten tegen een vijandelijk convooi, dat reisde naar de Sovjet-Unie. Formaties van bommenwerpers en Duitse duikboten vielen een groot Anglo-Amerikaans convooi aan in de Noordelijke IJszee en brachten het grootste deel ervan tot zinken. Het convooi bestond uit 38 koopvaardijschepen, welke geladen waren met vliegtuigen, tanks, ammunitie en voedselvoorraden. Het was op weg naar Archangel en zeer krachtig geëscorteerd door zware vijandelijke marinestrijdkrachten, torpedojagers en corvetten.

In nauwe samenwerking tussen de Marine en de Luftwaffe werden een zware Noordamerikaanse kruiser en 19 koopvaardijschepen met een totale scheepsruimte van 122.000 ton tot zinken gebracht door bommenwerpers. 9 Schepen met een scheepsruimte van 70.400 ton werden tot zinken gebracht door duikboten. Alzo werden in totaal 28 schepen met een totale scheepsruimte van 192.400 ton tot zinken gebracht. De gevechten tegen de resten hebben verder voortgang.

Watervliegtuigen, die voor reddingsdoeleinden zijn uitgerust, redden een tamelijk groot aantal Noordamerikaanse zeelieden, die gevangen werden genomen" (Berlijn, (AP) 7.7).

VORONESJ GENOMEN?

Het Duitse communiqué meldt het volgende: „In offensieve operaties aan het Oostelijk front werd de Don overgestoken en Voronesj genomen Het aantal gevangenen en de buit nemen voortdurend toe. Vijandelijke tegenaanvallen zijn verslagen. Een enkele Duitse pantserdivisie vernielde 61 vijandelijke tanks. Krachtige luchtformaties voerden aanvallen uit op belangrijke punten in landoperaties en brachten verpletterende slagen toe aan de vijandelijke voorraadlinies" (Berlijn, (AP) 7.7).

DOEL VAN HET DUITSE OFFENSIEF.

Het tactische doel van het Duitse offensief in de Oekraïne is om de Moskou-Voronesj-Rostov spoorlijn door te snijden: de laatste overblijvende zijdelingse verbindingslijn tussen Moskou en Maarschalk Timosjenko's legergroep in het Zuiden. De radio van Vichy zeide, dat de lijn reeds is doorgesneden. Generaal Heinz Guderians rechtstreekse aanval, met aan de kop de betrekkelijk kleine strijdmacht van 3 gepantserde, 2 gemotoriseerde en 5 veteranen infanterie divisies, heeft de Russen reeds teruggedrongen in het gebied van Voronesj. Twee Duitse colonnes zouden de stad uit het Noord-Westen en Zuid-Westen naderen met het doel zich ten Westen van de Don te verenigen en naar de stad op te rukken.

De Duitse Maarschalk Fedor von Bock, die belast is met het gehele nazieoffensief in het Zuiden zal dan naar verwachting de massa infanterie en artillerie in de strijd werpen om de rivier Don over te steken en dan in Zuidelijke richting op te rukken naar Stalingrad. Het succes van deze grote manoeuvre zal vaststellen of de Duitsers de Caucasus vóór de winter kunnen bereiken. Timosjenko's vooruitzichten om van uit het Zuiden op te rukken om de Duitse flank aan te vallen zijn verminderd door een bijkomende aanval, welke door Von Bock is ondernomen van Belgorod. Militaire experts zeiden, dat deze aanval tot doel had de Sovjet-strijdkrachten te bestrijden, die daar zijn opgehoopt voor een aanval in Noordelijke richting. De taak om de Duitse aanvallen tot staan te brengen is gegeven aan de Sovjet-duikbommenwerpers en de artillerie, terwijl Russische tanks en infanterie voor beperkte operaties worden gebruikt, volgens deze zegslieden. Men gelooft hier, dat Timosjenko zal kunnen pogen Von Bock te laten opmarcheren tot zijn gehele strijdmacht in Oostelijke richting oprukt en dan naar zijn achterhoede te slaan uit het Noorden en uit het Zuiden (Londen, (AP) 6.7).

WERELDNIEUWS.

2e INTER-AMERIKAANSE CONFERENTIE VAN LANDBOUW.

Het scheepvaartprobleem.

Claude Wickard, de Noordamerikaanse secretaris van Landbouw, zeide in een redevoering, die was voorbereid voor de tweede Inter Amerikaanse Conferentie van Landbouw in Mexico, dat het Westelijk Halfrond van het grootste belang is als voorraadbasis voor de oorlogsinspanning van de Verenigde Landen. Hij zeide: „Laat ons de dringende noodzakelijkheid des tijds inzien.

Elke dag verlies stelt den vijand in staat nieuwe posities te winnen. De economische mobilisatie, de productie en de Verenigde actie zullen onze overwinning verzekeren en verhaasten."

Wickard zeide, dat de Conferentie zich gesteld ziet voor twee hoofdproblemen: Het eerste vereist een ogenblikkelijke actie — wat moet de landbouw doen om de overwinning te verzekeren en te verhaasten?

Het tweede is van niet minder belang — hoe kunnen wij het best de grondslagen leggen voor een na-oorlogse landbouw-economie, betere levenstandaarden voor elk land voorbereiden en zorgen voor gezonde handelsbetrekkingen onder ons en met de rest van de wereld? Dit is een oorlog van bronnen — manschappen, materieel en vervaardigings-capaciteit. Ons Halfrond droeg bij in mankracht en zal meer bijdragen. Doch wij zijn tevens een voorraadbasis voor alle Geallieerde Naties. Zij zijn op ons aangewezen voor wat betreft wapenen, grondstoffen, schepen, medische hulpmiddelen en voedselvoorraden. Elk land op dit Halfrond van Canada tot Argentinië voorziet de Geallieerde Landen van essentiële artikelen."

Wickard zeide, dat het grootste deel van de taak der Verenigde Staten bestaat uit het aanvullen van voorraden van die voedselstoffen, die Groot Britannië en Rusland niet langer kunnen betrekken van hun gewone bronnen. Hij wees erop, dat de Latijns-Amerikaanse landen ook konden helpen in de oorlogsinspanning der Geallieerde Landen door rubber te produceren, palmolie, plantaardige olie, kinine-bast, ander agrarische producten en vele mineralen. Hij zeide, dat de meest belangrijke factor in de economische oorlogvoering in het kader van de oorlogsproductie is: het scheepvaartprobleem.

„In de Verenigde Staten rantsoeneerden wij de suiker, ofschoon de suiker-productie op dit Halfrond zal kunnen voldoen aan onze normale eisen, plus nog aan een groot gedeelte van de noden van Groot Britannië en Rusland. De suiker is er, doch er is niet voldoende scheepsruimte. Het vervoer van koffie en bananen wordt maar steeds moeilijker. De tarwe hoopt zich op in Argentinië en de Verenigde Staten.

Wickard zeide, dat de moeilijke scheepvaartsituatie niet in de eerste plaats is te wijten aan de zinkingen. Schepen gingen verloren, doch grotere verliezen ontstonden in de doeltreffendheid van de scheepvaart.

De schepen varen langzamer in de oorlogszones. Het verhandelen van de lading werd moeilijker in de havens. Vele koopvaarders werden gebruikt voor transport-doeleinden, troepenvervoer en om de voorraad-linies te handhaven. Iedere wending van de strategie in de oorlog betekent een verandering in de vaart der schepen. Ik zie voor het komende jaar geen waarschijnlijke verbetering in de scheepvaart-situatie, zodat wij in staat zullen zijn meer te vervoeren dan slechts strict noodzakelijke goederen. De scheepvaart-autoriteiten moeten voorrang verlenen op grond van oorlogsnoodzaak. Er zal een toeneming in de scheepsruimte zijn, doch alle nieuwe schepen zullen gebruikt worden om steeds grotere voorraden van grondstoffen en manschappen te vervoeren. Zij zullen gebruikt worden om onze gevechtskracht op te voeren en aldus de overwinning te verhaasten" (Mexico, (AP) 6.7).

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Brooklyn:** In de maand Mei werd aan de St. Jans Universiteit van Brooklyn een inter-Amerikaans instituut opgericht en een program uitgestippeld om den studenten een beter inzicht te geven in geschiedenis en levensopvattingen van de landen der Pan-Amerikaanse Unie. De President van de Universiteit, Dr. Edward J. Walsh zeide: „wij hopen, dat wij door dit Pan-Amerikaans instituut ons deel kunnen bijdragen en vriendschap tussen de volken van de beide Amerika's.

— **Londen:** 500 Brieven, geschreven door wijlen Cardinaal Vaughan aan Mejuffrouw Herbert of Lea, zijn ontdekt te Courtfield, Herefordshire, ten huize van de Vaughans. De meeste brieven zullen nog dit jaar uitgegeven worden bij Bums and Pals. Shane Leslie zal de uitgave verzorgen.

Cardinaal Vaughan en Mejuffrouw Herbert of Lea waren tezamen de stichters van te Mill Hill. De brieven behandelen een tijdperk van 35 jaar, van 1867 tot aan de dood van den Cardinaal. Zijn laatste brief eindigt Hij met de woorden: Spoedig zal ik daar zijn waar ik U beter helpen kan.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

— **Londen:** Churchill deelde aan het Lagerhuis mede, dat „de gezamenlijke oefening van het leger en de Royal Airforce reeds op belangrijke schaal voortgang vindt en voortdurend wordt uitgebreid." Hij legde de verklaring af in antwoord op vragen, welke te kennen gaven, dat sommige leden nog niet tevreden zijn over de samenwerking tussen de land- en luchtstrijdkrachten.

— **Londen:** Ingelichte bronnen zeiden, dat slecht weer belette, dat grote escadrilles van de Raf Duitsland in de afgelopen nacht aanvielen.

— **Londen:** Gemeld wordt, dat Generaal Majoor Carl Spaatsz benoemd is tot Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten in het Europese krijgstoneel. Spaatz bood het Onderscheiden Dienst Kruis aan drie leden van de vliegtuigbemanning onder commando van Kapitein Kegelman aan, die deel namen aan de eerste aanval op het door de Duitsers bezette Nederland op 4 Juli.

— **Londen:** De onder Duits toezicht staande radio van Parijs, welke hier werd gehoord, deelde mede, dat de spoorlijn tussen Moskou en Rostov is doorgesneden.

— **Londen:** De radio van Vichy zeide, dat volgens berichten uit Stockholm „thans gevechten plaats hebben in de stad Voronesj zelf."

— **Berlijn:** De radio van Parijs, welke onder Duits toezicht staat, zeide, dat de Duitsers van Voronesj oprukken in de richting van Povorino „een belangrijk Russisch spoorwegknooppuna op 225 kilometer ten Oosten van Voronesj."

— **Berlijn:** Het Duitse communiqué zeide, dat Britse tegenaanvallen bij El Alamein, gesteund door tanks, mislukten.

— **Londen:** Een militaire commentator zeide, dat het onophoudelijk bestoken door Britse mobiele strijdkrachten Rommels rechterflank naar het Westen heeft omgebogen. Hij zeide, dat de positie van de as, welke eens van het Noorden naar het Zuiden liep, thans lijkt op een vishaak, waarbij de vijandelijke rechterflank langzaam wordt teruggeslagen naar het punt, waar Rommel steeds meer weigert de strijd aan te gaan.

— **Moskou:** Het Rode leger reorganiseerde zijn front ten Westen van Voronesj en trekt zich langzaam terug onder de felle Duitse aanvallen, terwijl een nieuwe linie wordt ingenomen, welke het knooppunt tussen Midden- en Zuid Rusland beschermt. De manoeuvre werd in goede orde uitgevoerd en heeft de bedreiging weggenomen voor een Duitse aanval op de flanken van de Russische positie.

De Chinese Soldaat.

NIPPON'S NACHTMERRIE.

Als men over den Chinesen soldaat spreekt, ziet men dikwijls een smalend optrekken van de lippen en een geamuseerde twinkeling in de ogen. Waarom is dit zo?

Omdat zijn uitrusting in vele gevallen bestaat uit een koeliehoed, een tinnen kroes en eetstokjes; omdat zijn uniform hem een beetje om het lichaam slobbert en hij rieten sandalen draagt.

In bepaalde streken van Zuid China kan men nog steeds Chinese soldaten zien met een grote blauwe paraplu!

En waarom ook niet? Waarom zou men zich nat laten regenen, als het niet nodig is? Niemand loopt graag in een doorweekt uniform en de Chinezen zijn niet speciaal gesteld op rheumatiek, longontsteking en soortgelijke kwalen, welke door vochtige kleren ontstaan.

De Chinese officier, die in rang gelijk staat met een Australisch gardeofficier, is echter een keurig soldaat. Zijn uniform lijkt op die van de Australiërs, met uitzondering van een mooi zwaard met verguld handvat, dat hij op de heup draagt.

In vergelijking met de Australiërs zijn de soldatenuniformen inderdaad van slecht materiaal en ook lijkt het of zij slecht passen; dat de qualiteit slecht is, is noodgedwongen en zij zitten slecht, omdat de Chinezen nu eenmaal gewend zijn aan loshangende kleren. Ook hun nationale dracht hangt hen losjes om het lichaam. Hun soldaten hebben zodoende grotere bewegingsvrijheid als zij lange afstanden over moeilijk terrein moeten lopen, dan in nauwsluitende, precies passende uniformen het geval zou zijn. Ook zijn de eerstgenoemde hygiënischer.

In Zuid China draagt men des zomers khaki jassen en shorts, rijbroeken en puttee's des winters; in Noord China hebben de uniformen dezelfde grijsgrauwe kleur als die van het Duitse leger. Gedurende de strenge wintermaanden dragen zij katoenen, gewatteerde korte jassen en korte broeken, waarover heen dan de puttee's worden gewonden. Katoenen materiaal is een minder goede schuilplaats voor „onwelkome gasten" dan wol!

Enkele van China's beste regimenten, waaronder Tsjangs eigen „keurcorpsen", dragen buiten dienst en bij feestelijke gelegenheden wit katoenen handschoenen.

Identificatie-plaatjes, gelinieerd en in leren omhulsel met mica voorkant als bescherming tegen weersinvloeden, worden boven de linkerzak van de Chinese uniform gedragen.

Zij dragen nauw om het hoofd sluitende khaki petten. Deze zijn zo gemaakt, dat de kleppen over de oren naar beneden kunnen worden geklapt, waardoor deze beschermd worden tegen de doordringende koude van de winter-maanden. Ook de Japanners dragen een soortgelijke pet.

In plaats van schoenen of laarzen dragen de Chinezen rieten sandalen, waar de puttee's overheen sluiten. Zij hebben altijd een stuk of wat paren van deze sandalen bij zich, hoewel men ze overal in China kan kopen.

Rieten sandalen vormen het beste schoeisel, dat ooit voor de bizondere klimaatsomstandigheden van China is uitgevonden.

Zij dateren nog uit de tijd van de Han-dynastie — 2000 jaar geleden — en hebben nog precies hetzelfde model als toen.

Zij zijn gezond, comfortabel en kosten ongeveer één stuiver per paar.

Bloedzuigers kunnen er niet in doordringen. Of zij mooi staan? Neen! Doch wien kan een chic uiterlijk iets schelen, als het lot der volken op het spel staat?

Men leert den Chinesen soldaten veel zorg aan hun voeten te besteden. Als zij een moeilijke mars maken en de gelegenheid doet zich voor, kan men soms zien hoe zij onderweg hun voeten wassen, masseren en daarna andere sandalen aandoen.

Boerenjongens.

De Chinese soldaten zijn merendeels uit de boerenstand gerecruteerd. Zij zijn eenvoudig, eerlijk en dapper; zij vertegenwoordigen het beste deel van China's jongelingschap.

Daar zij uit boerenfamilies komen heeft het landelijke leven hen bij uitstek geschikt gemaakt voor de strenge discipline en africhting van de recruten-scholen.

Zij zijn sterk, lichamelijk in goede conditie en van middelmatige lengte. De meerderheid rookt of drinkt niet. Hun soldij staat een dergelijke luxe niet toe.

Door het binnenland van China ziet men duizenden en duizenden soldaten gehard en gespierd, met een door de zon donker-gebronsde huid, die onder het zingen van een lustig lied voortmarcheerden. Zij zijn goedhartig en tevreden; vol energie en vastbesloten. Deze mannen kunnen dagen aaneen lopen — door rijstvelden en bergterrein — zonder enig zichtbaar teken van vermoeidheid.

Vele soldaten hebben koelies gehuurd om hun ransel te dragen, zodat zij zelf hun krachten voor het gevechtsterrein kunnen bewaren, waar zij dan tenslotte fit en fris aankomen.

Practisch iedere Chinese soldaat heeft een geweer. Zijn geweer geeft hem recht op een maaltijd. „Geen geweer, geen chow-chow". De hemel helpe hem, als hij het verliest. Het grootste gedeelte der soldaten was gewapend met machinegeweren en geweren.

Als een Chinese soldaat een meerdere moet groeten, staat hij stil, neemt de houding aan en terwijl hij salueert, spreekt hij een Chinese groet uit.

De recruut begint om 4.30 uur 's morgens op het oefenterrein te exerceren. In alle steden van China, hoorde men in de vroege morgen het ijle hoornsignaal van de reveille. Zij gebruiken hetzelfde hoornsignaal voor „opstaan" en „aantreden voor het eten" als het Australisch leger alleen op andere uren!

Bij het eerste ochtendgloren beginnen de soldaten met gymnastiekoefeningen; inplaats daarvan houden zij soms een marsoefening of maken zij een „looppas-wandeling" van 10 of 15 mijl, voor zij weer naar de kazerne terugkeren.

Onder het marcheren zingen zij nationale liederen, welke speciaal voor soldaten-op-mars zijn geschreven Het gezamenlijk leren zingen, precies in de maat maakt deel uit van hun opleiding.

De Chinezen vinden dat, als men zwaar bepakt moet marcheren, een lied de geestelijke en lichamelijke inspanning vermindert, op dezelfde wijze als koelies hun „Heila-hola" schreeuwen, als zij zware bamboelasten moeten sjouwen.

Volgens Westerse opvattingen moge dit vreemd lijken, doch hun krijgsliederen en volkszangen zijn voor hen nog indrukwekkender en inspireender dan voor ons „Tipperary", „Over there" en „British Grenadiers".

Discipline.

Overal in China ziet men soldaten — duizenden en nog eens duizenden — exercerende op kazernepleinen, open stukken grond, parken, rijstvelden en op dorpswegen, op alle uren van de dag.

Discipline is het meest opvallende kenmerk van het Chinese leger. Hierdoor hebben zij de Japanners zes jaar nog in bedwang kunnen houden. Bij belangrijke vergrijpen tegen de discipline worden strenge straffen opgelegd.

Een eigenaardigheid van de Chinese bereden regimenten zijn hun kleine Yunan-ponies. Doch hoewel klein zijn deze toch taai en gespierd en kunnen zij de inspanning en ongemakken doorstaan van grote tochten dwars over verschillend terrein, onder omstandigheden, welke voor Europese paarden binnen de 24 uur de dood tengevolge zouden hebben.

Ook de schildwacht-plichten worden door de Chinezen zeer ernstig opgevat. Een soldaat, die zijn wachtwoord vergeet, is zo goed als dood.

Een Brit reed eens op een nacht met zijn auto in flinke vaart langs een Chinese wachtpost in een stad, waar de staat van beleg was afgekondigd, en stond niet stil, toen hij werd aangeroepen. Het gevolg was een met kogels doorzeefd chassis, twee doorboorde banden en een uiterst zenuwachtige chauffeur.

Na een eenvoudige uitlegging — de schildwacht hield er rekening mede, dat de betrokkene een „domme vreemdeling" was — liet men hem gaan en kon hij zijn banden verwisselen (bij een temperatuur van 95 graden en 85 graden vochtigheid).

Daar er slechts weinig wegen en spoorwegen (en met grote „hiaten") in China zijn, is het onmogelijk om kampuitrusting per mechanisch transport te vervoeren. Alles wordt vervoerd door kamp-dragers, een miniatuur leger van koelies en „leerjongens", die in een lange ongeregelmatige optocht achter de soldaten-colonnes voorttrekken.

De dragers, beladen met potten, pannen, rijstkommen en ketels enz., staan onder commando van die boven alles belangrijke „chefs", de leger-koks.

Tweemaal daags moet de kok er voor zorgen, dat de leren riem van den Chinesen soldaat behaaglijk-gespannen over zijn buik komt te zitten. Hij schaft dampende rijst, soep met deegballetjes, groente, nu en dan spek, warme broodjes en vruchten.

De sodaat vertoont op zijn marsen dikwijls initiatief. Als hij kans ziet stromend water te vinden, dan hij het af en zet visfuiken, om het legerrantsoen eens wat uit te breiden.

Hij bezit ook gevoel voor humor. Als hij door streken komt, waar castoroliebonen groeien, leert hij den boeren daar, hoe zij een „cocktail" voor hun gasten uit Nippon" kunnen bereiden, alvorens zij hun dorpen ontruimen bij de nadering van den oprukkenden vijand — namelijk door het uitgieten van liters en nog eens liters castorolie in de plaatselijke drinkwaterbronnen!

Gelooft u maar gerust, dat de dorstige Japanners, die direct naar de bronnen gaan, zodra zij een dorp binnentrekken, dit soort Chinese humor minder op prijs stellen.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

10-JARIG MEISJE SCHRIJFT.

Santa Maria, 6 Juli, 1942.

Geachte Heer Redacteur,

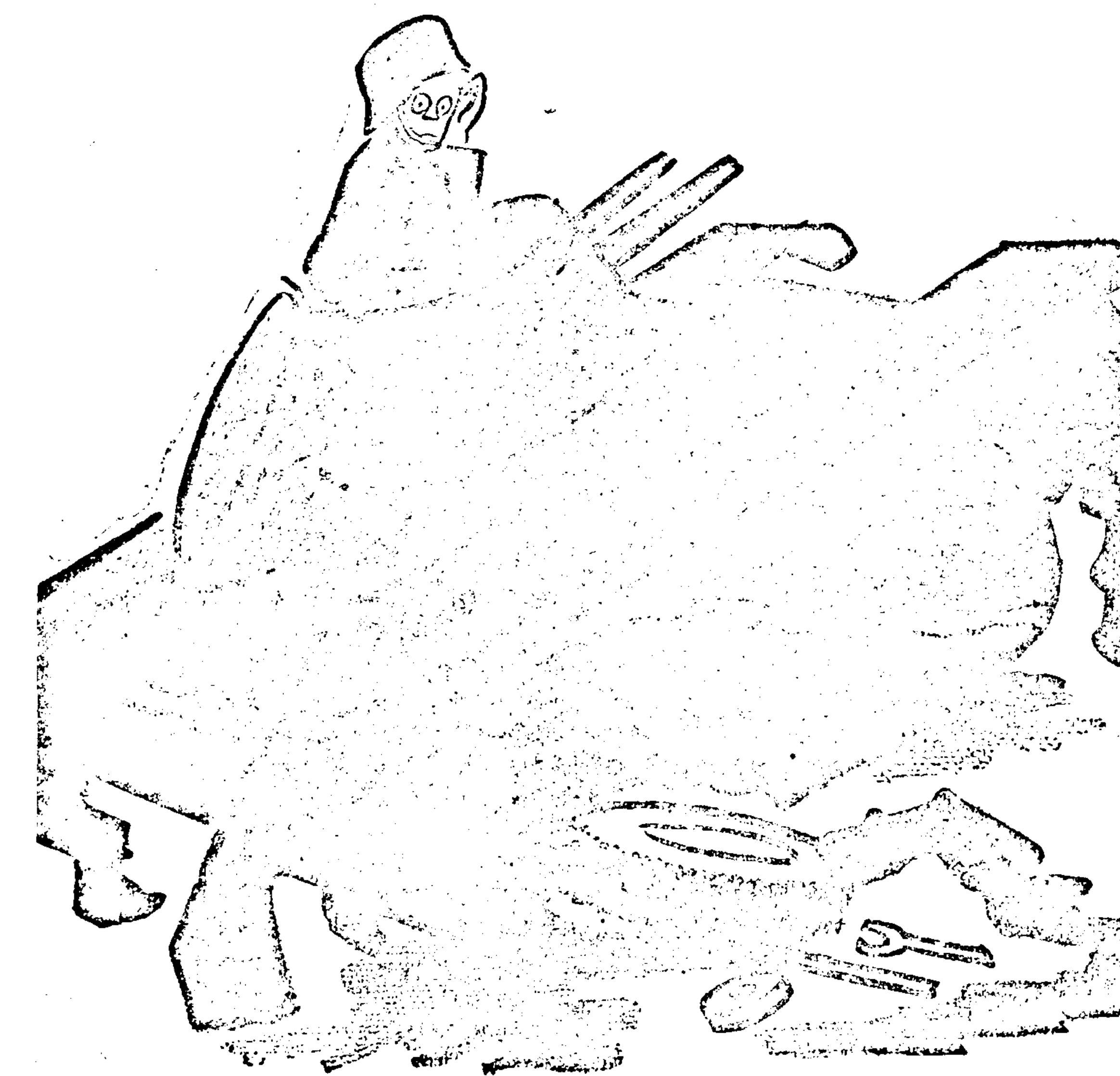
Wij, kinderen van de Buitendistricten op Curaçao, hebben gehoord, dat Zijne Excellentie, de Gouverneur Wouters gaat vertrekken. Het spijt ons heel erg, dat Zijne Excellentie geen afscheid van ons kan nemen. Wij zullen heel veel voor den Gouverneur en Zijne geachte familie blijven bidden. En nu nog wat! We hebben ook gehoord, dat de kindertjes in de stad het voorrecht hebben gehad om een hele dag aan den Gouverneur te denken, omdat zij een vrije schooldag gekregen hadden. Misschien... neen we durven het niet vragen, maar we zouden ook graag een hele dag aan den Gouverneur blijven denken.

Met het gebed en de goede wensen van alle kinderen op de buitendistricten, roepen we uit: Lang leve Gouverneur Wouters!

Namens de kinderen:
Celia Zimmerman,
7e Klas op Santa Maria.

Naschrift: Bij een bezoek aan de verschillende hoofdscholen der religieuze congregaties heeft Zijne Excellentie de Gouverneur aan die scholen een vrije dag gegeven.

Lang niet alle stadsscholen kregen dus een vrije dag. Het is te hopen, dat Zijne Excellentie ook de andere scholen laat mede genieten van deze vrijgevigheid. —Red.

Sabotage in de oorlogsfabrieken: Tanks gemaakt in de Tsjechische fabrieken, zitten los in elkaar.

CURACAO

VRIJE FRANSE COMITÉ OP CURAÇAO OPGERICHT.

Met de machtiging van Generaal De Gaulle en met toestemming van de Nederlandse Autoriteiten is in Curaçao een „Comité Pro-France Libre" op gericht in de hieronder vermelde samenstelling.

M. F. Henriquez, voorzitter; Dr. A. W. J. M. Desertine, onder-voorzitter; P. de Kok, secretaris; Sessin Halabi, penningmeester.

CURAÇAOSE FOTO'S IN „KNICKERBOCKER".

In „Knickerbocker" van 25 Mei jl. (eerst vanmorgen op Curaçao aangekomen) staan mooie foto's van de beëdiging van elf adelborsten op het Fortplein. Men ziet foto's van het historische vaandel uit het Koninklijk Instituut te Den Helder, de plechtigheid zelf, en een foto van de hoogste militaire chefs alhier. Merkwaardig genoeg ziet men hier den Opperbevelhebber en Gouverneur in Zijn zeldzame uniform met pet.

Deze foto's werden door de firma Spritzer en Fuhrmann aan de Gouvernementspersdienst aangeboden, die ze verder verspreidde.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Orders voor défilé op 10 Juli.

De Commandant van de Burgerwacht schrijft:

Alle burgerwachters verzamelen zich uiterlijk om 8.45 uur op het Johan van Walbeeckplein in werktenue met helm. De bewakingsdienst is bewapend met geweer en bajonet. De overigen diensten zijn ongewapend. Autobezitters dienen er rekening mede te houden, dat op voornoemd plein niet geparkeerd kan worden en zij dus extra tijd nodig zullen hebben voor het opbergen van hun vervoermiddel.

Politieburgerwachters worden verzocht vóór Vrijdag 10 Juli 1942 een helm in ontvangst te komen nemen op het bureau van den Commandant.

G.P.D. SPREEKT.

Hedenavond, 20 uur, zal de Chef van de Gouvernementspersdienst een radiorede houden.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdienst:

Punda: Wilhelmina.
Otrabanda: Central.

Bonariaanse huismiddeltjes tegen verkoudheid.

Tegen de meest voorkomende kwalen bestaan ook de meeste middeltjes. Zie hier maar eens, wat men op Bonaire naar oveoude traditie zoal gebruikt tegen verkoudheid.

Een matroos, die op de Bovenwinden vaart, vraagt men enige **Bayrumbladeren** mede te brengen, kookt ze, laat het aftreksel koud worden, doet er zo mogelijk een tikje rum bij, en wast daarmede het gezicht.

Een kopje van dat zelfde Bayrumwater met wat suiker erin, heet opgedronken, helpt ook.

Een heet kopje **lamoengras-thee** is niet slechts een middel tegen koorts, maar ook tegen verkoudheid. Beiden gaan trouwens dikwijls samen.

Ook thee, getrokken van de blaadjes van de **lamoentji-boom**, is een veel gebruikt middel. Men gaat er terdege van transpireren. Heet gedronken is beter dan lauw of koud.

Een geklopte **eierdooier** met een paar druppels rum erin en wat suiker erbij, en dat warm gedronken, maakt het slijm los in de keel. Men gebruikt het als de verkoudheid vast zit in de borst, „pa pecho cerá".

Men kan een geklopte eierdooier ook mengen met een thee, getrokken van enkele planten te samen. Maar, neemt ge meer dan drie planten, dan moet ge er voor zorgen altijd een oneven aantal te gebruiken, want anders haalt het niets uit.

Zeer goed is ook de thee van **tamarinde-blaadjes**. Heet opdrinken.

Speciaal tegen hoesten helpt een thee van **calbas-di-mondi** blaadjes. Vijf of zes is reeds genoeg voor een kopje.

Komt het hoesten slecht los, dan kan de vrucht van de zojuist genoemde calbas u helpen. Snij een rijpe vrucht door, pers het groene vlees eruit, en kookt dit tot een stroop, dat ge gewoon koud kunt gebruiken.

Is het hoesten zo benauwd, dat ge niet op adem kunt komen, dan dient dezelfde calbas, op een andere wijze toebereid, tot genezing. Neem een rijpe calbasvrucht, snij het vlees er nagenoeg uit, en giet hete melk in de overgebleven schaal. Laat nu de melk een ogenblikje trekken, en drink ze dan heet uit de schaal. Wees echter een beetje voorzichtig met dit middel, want voor niet al te sterke magen werkt het heel gemakkelijk als een braakmiddel.

Verder helpt tegen verkoudheid een thee, getrokken van de witte bloempjes der **karawara di mondi** (niet de karawara spanjó). De bloempjes kunnen ook gedroogd zijn. Dit geldt trouwens voor alle plantengeneesmiddelen; men kan ze evenzeer gedroogd als vers afkoken, zelfs de stokjes kunnen dienen in plaats van de blaadjes, mits men er dan maar wat meer van gebruike, daar de grootste kracht in de verse bladeren gelegen is.

De zelfde karawarabloem kan men ook een morgen lang in koud water laten trekken en zo, met een beetje suiker erin, drinken. Maar dit middel heeft niet op alle mensen de gewenste uitwerking. Voor welke het wel helpt, voor welke het niet helpt, is van te voren niet uit te maken.

Tegen hoesten dient nog het blad lover der **macurá**, als thee gebruikt.

Van de **tantji** neemt men de wortel, schraapt en kookt hem, en drinkt het afkooksel lauw op. Ook dit speciaal tegen hoesten, vooral bij kinderen.

Tenslotte is een zeebad nog een uitstekend middel. En alleen het hoofd erin, of wat water over het hoofd heeft pletsen heet hier al een zeebad. Helpt één keer niet, dan doet u het nog een tweede of derde keer, en dan bent u zeker van uw verkoudheid af.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Geb. lever, purée, sperciebonen. Morgen: Gek. vis, gek. aard., botersaus, worteltjes.

Agenda:

Di. 7 Juli 19.30 Comp. bij. „B" kl.
Wo. 8 Juli 19.30 Comp. bij. hoofdkl.
Do. 9 Juli 19.30 Comp. bij. „C" kl.
Vr.: 10 Juli 19.30 Comp. bij. „A" kl.
Za. 11 Juli 19.30 — 23.00 Ontspanningsavond Amerikaanse Militairen.

WACHTDIENSTEN: Di. 7 Juli 1942

Telegram Afdeling: Hr. Pon., tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmlaan 1.

Sportclub „Asiento": Hockey: Donderdag as. onderlinge wedstrijd aanvangende 16.45 uur.